

(Fremsat 30/10 90).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Dette beslutningsforslag er en uændret genfremsættelse af et forslag, der også blev fremsat i folketingsåret 1988-89.

Forslaget går ud på, at dokumenterede vedligeholdelsesudgifter for såvel ejerboliger som lejerboliger kan fradrages. Der lægges et loft over dette fradrag på maksimalt 15.000 kr.

For de ejere, der ikke vil benytte sig af denne adgang til at fratække dokumenterede vedligeholdelsesudgifter, skal der fortsat være adgang til at fratække det gældende standardfradrag på højst 2.000 kr. Endvidere foreslås der indført standardfradrag for ejerlejligheder.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget nævner Centrum-Demokraterne, at sigtet med forslaget er at opmuntre såvel ejere som lejere til at lade deres bolig vedligeholde og reparere af momsregistrerede virksomheder inden for et fradragsberettiget beløb på op til 15.000 kr. pr. år.

Lad mig om forslaget sige, at regeringen på sin vis har sympati for intentionerne bag CD's forslag, men jeg er også nødt til at anføre, at der er en lang række praktiske problemer forbundet med en eventuel vedtagelse af forslaget. Hvis et sådant fradrag blev indført, ville det betyde en tilbagevenden til den retstilstand, der var gældende indtil 1963 for enfamilieshuse og indtil 1979 for tofamilieshuse, hvor standardfradraget blev indført.

Begrundelsen for i sin tid at indføre dette standardfradrag var netop, at det voldte betydelige vanskeligheder at foretage en afgrænsning mellem de fradragsberettigede vedligeholdelsesudgifter og de ikkefradragsberettigede udgifter til forbedringer. I det hele taget er det en velkendt vanskelighed at skulle sondre mellem reparation og forbedring. Standardfradraget betød derfor en betydelig forenkling af ligningsarbejdet, og denne forenkling af ligningsarbejdet vil gå tabt igen, såfremt der sker genindførelse af fradrag for faktiske vedligeholdelsesudgifter. Skattemyndighederne vil i mange tilfælde simpelt hen have besvær med at kontrollere, hvorvidt en udgift er fradragsberettiget.

Provenutabet ved en gennemførelse af forslaget vil afhænge af, i hvilket omfang ordningen vil blive udnyttet. Der foreligger ikke erfaringsmateriale, der gør det muligt at skønne over dette omfang. Det maksimale direkte provenutab fremkommer selvfølgelig, såfremt der sker fradrag for vedligeholdelse m.v. for 15.000 kr. for alle de boliger, der omfattes af forslaget.

Det antages, at kun reparation og vedligeholdelse af egentlige helårsboliger omfattes af forslaget, og ca. 2,3 millioner boliger skønnes i så fald at være omfattet af forslaget.

Såfremt der for alle disse 2,3 millioner boliger foretages fradrag for de maksimale 15.000 kr., vil det give et umiddelbart provenutab i størrelsesordenen 16 mia. kr. årligt. Men alle vil selvfølgelig være klar over, at det er det absolut maksimale provenutab; i praksis vil provenutabet blive mindre. Man kan antage, at ikke alle vil udnytte fradraget eller ikke udnytte det fuldt ud. Det vil give et mindre provenutab end de 16 mia. kr.

Der er heller ikke i dette regnestykke taget hensyn til forslagets afledede virkninger på samfundsøkonomien. De afledede virkninger vil bl.a. afhænge af, dels hvor meget beskæftigelse den øgede vedligeholdelse vil medføre, dels hvor meget sort arbejde der bliver ombyttet til arbejde udført af momsregistrerede virksomheder.

Så når jeg nævner et umiddelbart direkte provenutab på maksimalt 16 mia. kr., ledsager jeg det med den bemærkning, at regeringen selvsagt godt er klar over, at det faktiske provenutab bliver mindre end de 16 mia. kr., når alle effekter tages i betragtning.

Der er nok ingen tvivl om, at Centrum-Demokraterne har ret i deres motivering for forslaget, nemlig at en gennemførelse af et fradrag for dokumenterede vedligeholdelsesudgifter ville være et bidrag til at reducere omfanget af sort arbejde. Men over for det står altså de meget store praktiske vanskeligheder og besværliggørelse af ligningsarbejdet, som er knyttet til et sådant forslag.

Jeg behøver næppe at understrege, at forslaget om at indføre et sådant nyt fradrag kolliderer med skattereformaften. Med skattereformen blev området for fradrag lagt fast. Sigtet med skattereformen var at sanere antallet og omfanget af fradrag, ikke at indføre nye.